

Ειρήνην, μόνο ειρήνην!

Γιατί πάντα οι άνθρωποι,
να κάνουνε πολέμους;
Να πληγώνονται ψυχές,
να αδειάζουνε οι πόλεις;
Ειρήνην ἄγειν...

Γιατί να χάνονται ζωές,
να γίνονται συντρίμμια;
Γιατί οι μάνες να κλαίνε γιους,
και οι κόρες πατεράδες;
Ειρήνην ἄγειν...

Γιατί του πουλιού οι αλλοτινές γλυκές μελωδίες,
να ακούγονται αμήχανες, θλιμμένες;
Σαν μέλισσες που στερούνται τη γύρη,
σαν δέντρο που του κόβουν τον κορμό και τις ρίζες;
Σαν άνυδρη Γη, χωρίς ζωή!
Ειρήνην ἄγειν...

Ειρήνη, μόνο ειρήνη!
Τίποτα άλλο...
Μέσα στην ειρήνη ο κόσμος να ανασαίνει και να ευημερεί!

Η Ειρήνη είναι η καρδιά του ανθρώπου που ελεύθερα χτυπά,
το φωτεινό χαμόγελο στα πρόσωπα των παιδιών,
τα δάση με τα χρωματιστά και ευωδιαστά λουλούδια
και τα δέντρα με την καταπράσινη φυλλωσιά,
το ζεστό φαγητό στο οικογενειακό τραπέζι,
που η οικογένεια με ευχαρίστηση απολαμβάνει,
με τη φωτιά αναμμένη στο τζάκι
Ειρήνην ἄγειν...
Για έναν κόσμο όμορφο, με φως και ελπίδα!

Πηγή:

Δημοσθένης, Κατὰ Φιλίππου 9.8, μετάφρ. Κ. Τσάτσος

Ειρήνην ἄγειν

Να διάγουμε εν ειρήνη, να ζούμε ειρηνικά.